

แนวทางการพัฒนาโครงการบริการวิชาการเพื่อสังคม

ให้สอดคล้องกับการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณแผนบูรณาการ
กรณี การขอสนับสนุนงบประมาณจากแผนบูรณาการการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

งานชุมชนสัมพันธ์ ส่วนกิจการเพื่อสังคม

สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

คำนำ

แนวทางการพัฒนาโครงการบริการวิชาการเพื่อสังคม ให้สอดคล้องกับการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณแผนบูรณาการ กรณีย การขอสนับสนุนงบประมาณจากแผนบูรณาการการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่ออธิบายวิธีการวิเคราะห์ การกรอกแบบฟอร์มเพื่อการรับการจัดสรรงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก โดยแนวทางฉบับนี้ เน้นในด้านการจัดทำแผนระดับมหาวิทยาลัย เพื่อรับจัดสรรตามกรอบงบประมาณรายปีของสำนักงานงบประมาณ

งานชุมชนสัมพันธ์ ส่วนกิจการเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางการพัฒนาโครงการบริการวิชาการเพื่อสังคม ให้สอดคล้องกับการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณแผนบูรณาการ กรณีย การขอสนับสนุนงบประมาณจากแผนบูรณาการการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ และมีแนวคิดที่จะพัฒนาโครงการบริการวิชาการเพื่อสังคม ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกระทรวง หน่วยงาน หรือองค์กรภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานชุมชนสัมพันธ์

ส่วนกิจการเพื่อสังคม

วิธีการขั้นตอนการปฏิบัติงาน

การวิเคราะห์หลักการและข้อมูลสำคัญของแผน

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปและเป้าหมายของแผนบูรณาการฯ

แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว เป็นการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนนโยบายสำคัญของรัฐบาล ในการพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้บรรลุผลสำเร็จเพื่อกระจายการท่องเที่ยวในมิติพื้นที่และรายได้สู่ชุมชน ตลอดจนการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืนโดยการพัฒนาให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้ถึงชุมชนท้องถิ่นอย่าง ต่อเนื่องและลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย ดังนั้น “การดำเนินงานภายใต้แผนงานบูรณาการสร้างรายได้ จากการท่องเที่ยวจึงไม่ใช่การดำเนินงานปกติที่นำภารกิจประจำของหน่วยรับงบประมาณมาบูรณาการ แต่ เป็นภารกิจพิเศษและสำคัญเร่งด่วนที่หลายหน่วยงานร่วมกันดำเนินการให้สำเร็จตามยุทธศาสตร์ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด”

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ได้กำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางและแบบฟอร์มการจัดทำงบประมาณแผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของใช้เป็นแนวทางในการเสนอของบประมาณ โดยจะต้องจัดทำคำของบประมาณระดับโครงการ ที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรม และงบประมาณให้เป็นไปตามพันธกิจของหน่วยงาน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายแนวทางการดำเนินงาน ของแผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยใช้กลไกการดำเนินงานผ่านคณะกรรมการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ที่มีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ตลอดจนมีการจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ และมีการวางแผนระยะยาว เพื่อขับเคลื่อนให้แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวมีความต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว จะต้องมีความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับนโยบายสำคัญดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
- 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)
- 3) แผนการปฏิรูปประเทศ
- 4) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 - 2570)
- 5) แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตการท่องเที่ยว
- 6) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG
- 7) มติคณะรัฐมนตรี กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ยังจะต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหา บรรเทาหรือแก้ไขผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากการแพร่ระบาดของโควิด-19

เป้าหมายของแผนงานบูรณาการ หมายถึง ผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการให้บริการของการบูรณาการ ด้านการทองเที่ยวตามภารกิจของกระทรวง/หน่วยงาน ที่ระบุถึงจุดมุ่งหมายและผลประโยชน์ที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน ทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณที่กำหนดในแต่ละงบประมาณ รวมทั้งแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 - 2570) ซึ่งผลลัพธ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้จาก ผลสำเร็จของแนวทาง หรือโครงการที่ส่วนราชการและหน่วยงานอื่นได้ร่วมมือกันปฏิบัติอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน และประสานความร่วมมือกันอย่างบูรณาการ ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือกำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างไปแล้วแต่กรณี

2. การวิเคราะห์ หลักเกณฑ์และตัวชี้วัดของแผนบูรณาการฯ

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนงานบูรณาการ

- 1) สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 - 2570) นโยบายรัฐบาลในประเด็น/เรื่อง (Agenda) หรือการพัฒนาในระดับพื้นที่ (Area) ที่รัฐบาลต้องการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ อย่างเป็นรูปธรรม มีความแรงควน
- 2) ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ตัวชี้วัดรวมระหว่างกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Joint KPIs) แนวทางการดำเนินงาน วัตถุประสงค์ งบประมาณ ระยะเวลาดำเนินการที่ชัดเจน สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของแผนบูรณาการ
- 3) ภายใต้แผนงานบูรณาการในแต่ละเป้าหมายต้องมีหน่วยรับงบประมาณตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป ซึ่งไม่อยู่ในกระทรวงเดียวกันรวมกันรับผิดชอบดำเนินการ และต้องมีการกำหนดหน่วยรับงบประมาณที่เป็นเจ้าภาพของแต่ละเป้าหมาย รวมทั้งจัดทำแนวทางการดำเนินการของแต่ละเป้าหมายให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงในลักษณะห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)

3. การวิเคราะห์พื้นที่เป้าหมายของแผนบูรณาการฯ

4. วิเคราะห์แผนงาน/แนวทางของแผนบูรณาการเพื่อเชื่อมโยงกับพื้นที่เป้าหมายการบริการ

วิชาการ

แนวทางการพัฒนาโครงการแผนงานบูรณาการที่สอดคล้องกับแนวทางงานบริการวิชาการ

1. การศึกษา/สืบค้นข้อมูลเชิงพื้นที่เป้าหมาย และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตและปัจจุบัน

1) การค้นหาปัญหาและความต้องการที่แท้จริง คือการค้นหาข้อมูลเชิงพื้นที่ที่เราเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยวิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอกและสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบกับชุมชน การวิเคราะห์ที่มาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการค้นหาปัญหาในทุกกระบวนการ สะท้อนและรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนร่วมกัน

2) การพัฒนาหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหา นั้น ด้วยหลักวิชาการ องค์ความรู้และทรัพยากร ว่าปัญหานั้นต้องสร้าง พัฒนา หรือส่งเสริมอะไร ออกมาเป็นรูปแบบของโครงการ กิจกรรมและทรัพยากรที่ต้องใช้ เช่น บุคลากร งบประมาณ อื่นๆ เป็นต้น

3) กิจกรรมต่างๆที่ดำเนินงานจะต้องคาดหวังว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางบวกต่อชุมชน ชุมชนมีกระบวนการในการจัดการตนเองที่ดีขึ้น

2. ศึกษาแบบฟอร์มคำขอของงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ

1) หลักเกณฑ์ในการจัดทำโครงการเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณ

(1) โครงการจะต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายแผนงานบูรณาการ เชื่อมโยงและตอบสนองต่อความสำเร็จตามตัวชี้วัดและเป้าหมายของแผนบูรณาการ

(2) โครงการจะต้องมีความเชื่อมโยงกันหลายพื้นที่/หลายหน่วยงาน ไม่ได้อยู่ในภารกิจพื้นฐาน/ภารกิจยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน เช่น ก่อสร้างถนน จัดซื้อครุภัณฑ์ยานพาหนะ ซ่อมไฟฟ้า เป็นต้น

(3) โครงการจะต้องมีความเหมาะสม มีความพร้อมในการดำเนินงานทันทีภายหลังจากได้รับงบประมาณ เช่น ที่ดิน สถานที่ แบบแปลน/แบบรูปรายการ ฯลฯ มีแผนการดำเนินงานชัดเจน สามารถวัดความคุ้มค่าได้

(4) กรณีที่เป็นโครงการต่อเนื่อง ต้องนำข้อสังเกตของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่ผ่านมา มาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาการจัดทำคำขอของงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้วย

(5) ต้องเป็นโครงการที่สอดคล้องกับนโยบายหลัก 12 ด้านของรัฐบาล ข้อ 5 การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย ข้อ 5.4 พัฒนาภาคการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1. พัฒนาคุณภาพและความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว 2. ดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพรายได้สูง 3. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 4. ดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด และ 5. ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้จากธุรกิจท่องเที่ยวสู่ชุมชน

(6) ต้องเป็นโครงการที่ขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสีขาวภายใต้โมเดลเศรษฐกิจ BCG ประกอบด้วย 1. การสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสีขาวภายใต้โมเดลเศรษฐกิจ BCG อย่างเป็นรูปธรรม 2. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองกระแสนิยมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 3. การลดการบอนฟุตพริ้นท์ที่เกิดจากการท่องเที่ยว 4. การลดการใช้ทรัพยากรและของเหลือทิ้ง 5. การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(7) ต้องเป็นโครงการที่ขับเคลื่อนแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570) โดยมุ่งเน้นการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้มีภูมิคุ้มกัน เดิบทบฐานความยั่งยืน รวมทั้งวางทิศทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทั้งอุตสาหกรรม คุณค่าสูงอย่างยั่งยืน (High Value) มีสมดุลและกระจายรายได้อย่างทั่วถึงพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ โดยมีเป้าหมายคือ 1. การท่องเที่ยวไทยมีความเข้มแข็งและสมดุล (Resilient & Rebalancing Tourism) 2. การยกระดับความเชื่อมโยงและโครงสร้างด้าน การท่องเที่ยว (Connectivity) 3. การสร้างความเชื่อมั่นและมอบประสบการณ์ท่องเที่ยวคุณค่าสูง (Entrusted Experience) และ 4. การบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)

การพัฒนาชุดโครงการตามแบบฟอร์ม

ส่วนที่1 รายละเอียดผู้จัดทำโครงการ

ประกอบด้วย

1. **หน่วยงาน (ระดับกระทรวง)** หมายถึง ชื่อของหน่วยงานที่มีระดับเทียบเท่ากันในระดับกระทรวง เช่น กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม
2. **หน่วยงาน (ระดับกรม)** หมายถึง ชื่อของหน่วยงานในระดับเทียบเท่ากันในระดับกรม เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. **ชื่อ – นามสกุล ผู้จัดทำโครงการ** หมายถึง ผู้รับผิดชอบโครงการ หัวหน้าโครงการ หรือผู้ประสานงานของโครงการ
4. **ตำแหน่ง** หมายถึง ตำแหน่งของผู้รับผิดชอบโครงการ หัวหน้าโครงการ หรือผู้ประสานงานของโครงการ
5. **โทรศัพท์ (มือถือ) / e-mail** หมายถึง ช่องทางติดต่อในการประสานงาน สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

ส่วนที่ 2 รายละเอียดโครงการ

1. **ชื่อโครงการ** (การตั้งชื่อโครงการต้องมีความชัดเจน เหมาะสม ใช้ภาษาที่ดี และความหมายได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์)
2. **งบประมาณ** (ใช้หลักเกณฑ์การจ่ายที่หน่วยงานนั้นๆ กำหนด เช่น หลักเกณฑ์การจ่ายงบประมาณแผน หลักเกณฑ์การจ่ายของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น)
3. **เงินนอกงบประมาณ (ถ้ามี)** (ถ้าในกรณีมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานเอกชนหรือหน่วยงานอื่นๆ แล้วมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดโครงการ ให้ระบุจำนวนเงินที่ได้รับ)
4. **หมวดงบรายจ่าย** (ให้พิจารณาเลือกที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินโครงการ เช่น 1) งบดำเนินงาน 2) งบลงทุน 3) งบอุดหนุน 4) งบรายจ่ายอื่นๆ)
5. **ลักษณะโครงการ** โครงการใหม่หรือโครงการต่อเนื่อง (สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีงบประมาณที่ได้รับงบประมาณหรือโครงการมีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 1 ปี งบประมาณ)
6. **ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล**
(นำประเด็นที่รัฐบาลให้ความสำคัญหรือมีความจำเป็นต้องเร่งแก้ไขปัญหา และเป็นวาระของรัฐบาล เพื่อนำนโยบายนั้นมาเชื่อมโยงกับแนวทางการดำเนินโครงการ ที่มีความสำคัญและสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลในขณะนั้น)

7. **ความสอดคล้องของเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว**
(ให้พิจารณาระบุว่าโครงการที่ดำเนินงานสอดคล้องกับประเด็นเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนบูรณาการประเด็นไหน อย่างไร)
8. **ความสอดคล้องของแนวทางของแผนบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว**
(พิจารณาระบุว่าโครงการที่ดำเนินงานสอดคล้องกับแนวทางที่แผนบูรณาการกำหนดไว้ในแนวทางใด)
9. **พื้นที่เป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวทาง**
(ระบุสถานที่ตั้ง ของโครงการหรือระบุว่า กิจกรรมนั้นจะดำเนินงาน ณ สถานที่แห่งใด (ระบุพื้นที่ เช่น ชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ หรือจังหวัด) โดยการเขียนบรรยายถึงปัญหาเชิงพื้นที่ที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา และความเหมาะสมของพื้นที่ในการดำเนินโครงการ)
10. **หลักการและเหตุผล**
(แนวทางการเขียนหลักการและเหตุผล แบ่งออกเป็น 3 วรรค 1) การเกริ่นนำ (ระบุที่มาที่ไป ประวัติโดยย่อ) ระบุสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (ควรเป็นข้อมูลทางสถิติที่เป็นปัจจุบัน) แนวคิดที่มีต่อสภาพปัญหาโดยรวม 2) ระบุว่า การแก้ปัญหาดังกล่าวควรทำโดยวิธีใด โดยใช้ข้อมูลทางวิชาการสนับสนุน 3) สรุป สภาพปัญหา แนวทางแก้ไข และโยงประเด็นเข้าสู่จุดมุ่งหมายของโครงการ อาจกล่าวถึงผลที่จะเกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่อ้างถึง)
11. **วัตถุประสงค์**
(ควรเป็นการระบุถึงความต้องการหรือเจตจำนงในการดำเนินงานของโครงการนั้นๆ และเป็นข้อความที่แสดงถึงความต้องการที่จะทำอะไรๆต่างๆ ภายในโครงการให้ปรากฏเป็นรูปธรรม มีความชัดเจนและไม่คลุมเครือ)
12. **เป้าหมาย**
(เป้าหมายของโครงการที่ดำเนิน เพื่อผลักดันแผนงานบูรณาการให้สามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของแผนงาน ควรเป็นเชิงปริมาณ สามารถวัดผลได้ในทางสถิติ)

13. กลุ่มเป้าหมายที่มุ่งเน้น/ผู้ได้รับประโยชน์

(ผู้เข้าร่วมโครงการโดยระบุลักษณะของผู้เข้าร่วมโครงการที่ชัดเจน เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะดำเนินงาน)

14. ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPIs)

- 14.1. เชิงปริมาณ คือปริมาณที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้วัดสิ่งที่นับได้ หรือสิ่งที่มีลักษณะเชิง กายภาพ โดยมีหน่วยการวัด เช่น จำนวน ร้อยละ และระยะเวลา เป็นต้น ตัวชี้วัดเชิงปริมาณจะเหมาะสมสำหรับ การวัดในสิ่งที่จับต้องได้ เป็นรูปธรรม และมีความชัดเจน
- 14.2. เชิงคุณภาพ ตัวชี้วัดที่ใช้วัดสิ่งที่ไม่เป็นค่าเชิงปริมาณ หรือเป็นหน่วยวัดใดๆ แต่จะเป็นการวัดที่อิงกับค่าเป้าหมายที่มีลักษณะพรรณนา หรือเป็นคำอธิบายถึงเกณฑ์การประเมิน ณ ระดับค่าเป้าหมายต่างๆ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายนี้ จึงทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นเกณฑ์หรือกรอบกำกับการใช้วิจารณ์ญาณของผู้ประเมิน โดยทั่วไปการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ ควรพิจารณาถึงค่าเป้าหมายควบคู่ไปพร้อมกัน เนื่องจากชื่อของตัวชี้วัดเชิงคุณภาพนั้นมีแนวโน้มที่จะเป็นคำกว้างๆ ไม่เฉพาะเจาะจง เช่น ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบงาน ระดับประสิทธิภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ เป็นต้น ดังนั้น ค่าเป้าหมายจึงเป็นตัวที่จะช่วยบอกถึงนิยาม หรือความหมายหรือความคาดหวังของผลสัมฤทธิ์ของงานที่ตัวชี้วัดนั้นๆ

15. ผลผลิต (Output)

(ผลที่เกิดขึ้นทันที ผลที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จ)

16. ผลลัพธ์ (Outcome)

(ผลที่เกิดขึ้นต่อยอดจากผลผลิต โดยคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น หากมีการดำเนินโครงการ ซึ่งจะนำไปสู่ผลกระทบทั้งระยะสั้นและระยะยาว)

17. ผลกระทบ/ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Impact)

(ผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนั้น (Outcomes) ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่ได้รับผลจากโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อม)

ส่วนที่ 3 รายละเอียดกิจกรรมภายใต้โครงการ

1. รายละเอียดกิจกรรมย่อย

(ระบุรายละเอียดของโครงการย่อยหรือกิจกรรมที่ดำเนินงานภายใต้โครงการ ซึ่งอาจมีมากกว่า 1 โครงการย่อย หรือ มากกว่า 1 กิจกรรม และอธิบายรายละเอียดคร่าวๆของการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ)

2. แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณ

(ระบุว่าดำเนินการดำเนินโครงการย่อยหรือกิจกรรมภายใต้โครงการ มีการใช้งบประมาณในการดำเนินงานนั้นจำนวน เท่าไหร่ และอยู่ช่วงระหว่างเดือนไหน ไตรมาสที่เท่าไร)

3. รายละเอียดกิจกรรมย่อยและงบประมาณ

(ให้จำแนกรายการของการใช้งบประมาณตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด รายละเอียดหรือรายโครงการย่อย โดยมีหมวดค่าใช้จ่าย เช่น งบดำเนินงาน งบลงทุน งบเงินอุดหนุน งบรายจ่ายอื่น และแจกแจงรายละเอียดตัวคูณงบประมาณให้ละเอียด)

ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผลโครงการ

1. ระบุวิธีการในการเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัดที่กำหนด (ผลผลิต ผลลัพธ์ และดัชนีตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์)

(การกำหนดวิธีการติดตาม และประเมินผลโครงการ อย่างละเอียด อาจจะใช้การวิเคราะห์ด้วยการกำหนด Outcome mapping เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน อาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสำรวจ การสังเกต เป็นต้น)

2. เครื่องมือในการเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัด

(ระบุเครื่องมือที่จำเป็นต้องใช้ในการเก็บข้อมูล อาทิเช่น แบบบันทึกการสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบประเมิน แบบบันทึกพฤติกรรม เป็นต้น)

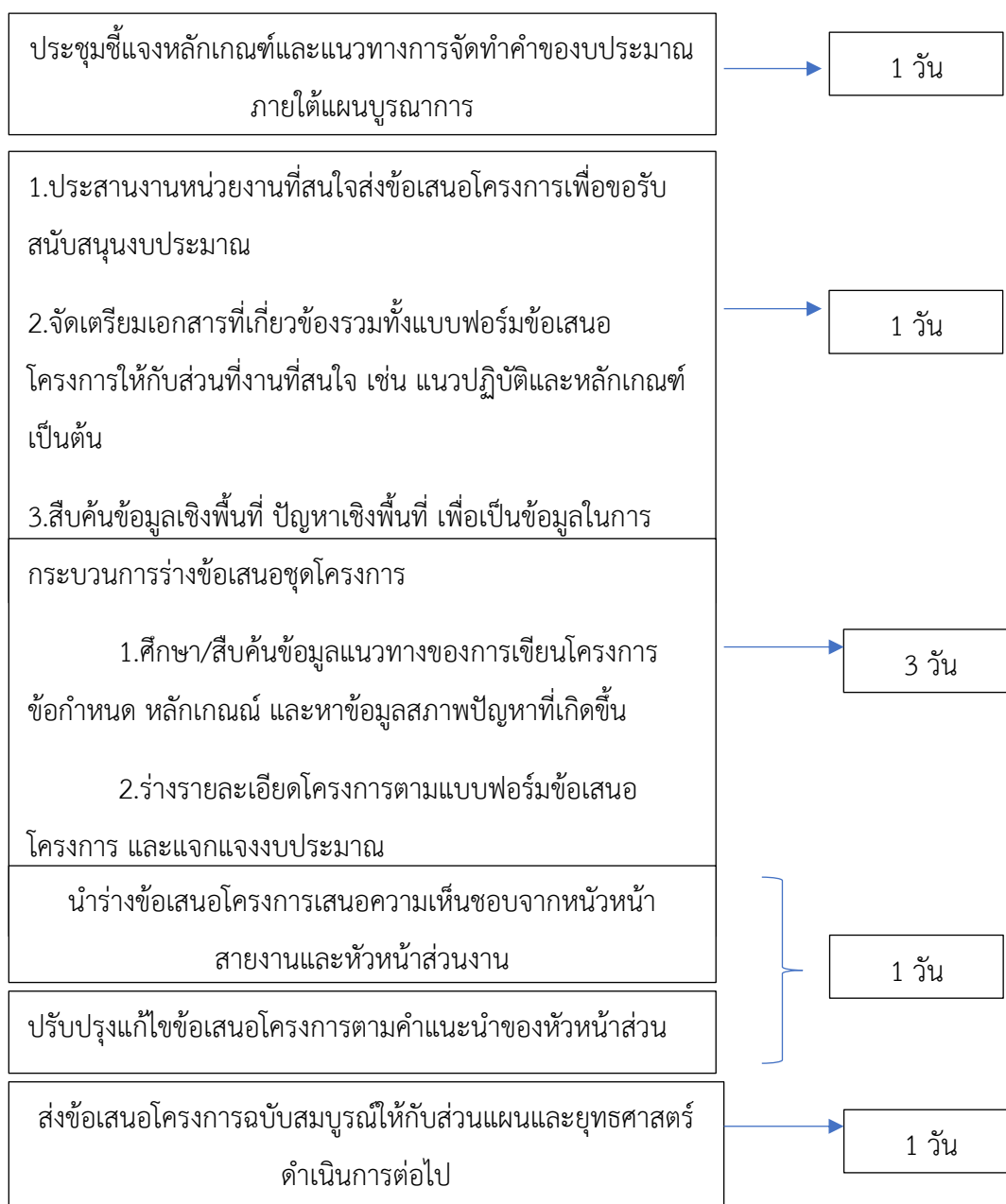
ระยะเวลาการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอน

กรอบระยะเวลาจัดทำคำของบประมาณแผนบูรณาการฯ

1. ปฏิทินการจัดทำคำของบประมาณแผนงานบูรณาการฯ

2. ขั้นตอนและระยะเวลาในการพัฒนาชุดโครงการ

เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

การพัฒนาช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมาเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากร โลกเป็นอย่างมาก ในปี 2543 ประเทศต่างๆกว่า 189 ประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยจึงรวมตัวกันเพื่อประชุม องค์การสหประชาชาติที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับประเทศและระดับสากล ซึ่งทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี 2558 เป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่ง สหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) อันประกอบด้วย 8 เป้าหมายหลัก คือ 1. ขจัด ความยากจนและความหิวโหย 2. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา 3. ส่งเสริมความเท่าเทียมกัน ทางเพศและบทบาทสตรี 4. ลดอัตราการตายของเด็ก 5. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ 6. ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ 7. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ 8. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการ พัฒนาในประชาคมโลก เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษประสบความสำเร็จในหลายประเทศ เพื่อให้การพัฒนา เป็นไปอย่างต่อเนื่อง องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งมีกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีความเชื่อมโยงกัน ไม่ให้พัฒนาด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป จนส่งผลเสียต่อด้านอื่น ๆ หรือที่เราเรียกกันว่า “สามเสาหลักของความยั่งยืน” สำหรับประเทศไทย ยังให้ ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs : Sustainable Development Goals) ออกมาเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2558 และถูกใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนโลกจนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2573 (15 ปี) SDGs เป็นเป้าหมาย การพัฒนาระดับโลกที่ได้รับการรับรองจากสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ เอกสารที่ประเทศสมาชิกให้การ รับรองเรียกว่า วาระการพัฒนา 2030 (Agenda 2030) หรือ Agenda 2030 หรือ Global Goals ในเอกสาร วิชาการและเอกสารทางการระหว่างปี 2012 – 2015 SDGs อาจถูกเรียกว่า Post-2015 Agenda ก็ได้ ที่มาของ SDGs เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 2012 เมื่อการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (United Nations Conference on Sustainable Development: UNCSD) ที่กรุงริโอ เดอจาเนโร ประเทศ บราซิล1 มีการประเมินผลการพัฒนาภายใต้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: 2001-2015) และพบว่าหลายเป้าหมายยังไม่บรรลุ ขณะที่ความท้าทายใหม่ก็เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของประชากรซึ่งทำให้เกิดแรง กดดันต่อทรัพยากรธรรมชาติและอาหาร และความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่รุนแรงขึ้นทั้ง ในระดับระหว่างประเทศและภายในประเทศ (ศูนย์วิจัยและสนับสนุน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน,ม.ป.ป.) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs มี 169 เป้าหมาย ครอบคลุม 17 หัวข้อ ตั้งแต่การยุติความ ยากจนการบรรลุความมั่นคงทางอาหาร การรักษาชีวิตที่มีสุขภาพดี การเข้าถึง

การศึกษาที่มีคุณภาพ การจัดหา และการเข้าถึงน้ำและพลังงาน การลดความเหลื่อมล้ำ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และการส่งเสริมการจ้างงานและงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน,ม.ป.ป.)

เป้าหมายที่ 1: ขจัดความยากจน (No Poverty) เป้าหมายแรกของการพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติสังคม คือ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (End poverty in all its forms everywhere) ภายในปี 2573 SDGs มีเป้าหมายที่จะขจัดความยากจนขั้นรุนแรง ทั้งหมด วัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$1.25 ต่อวัน (ประมาณ 800 ล้านคนทั่วโลก) เป้าหมาย ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่อาศัยอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงในการเข้าถึงทรัพยากรและ การบริการขั้นพื้นฐาน ขาดการเข้าถึงน้ำดื่มสะอาด อาหาร และสุขอนามัยที่เพียงพอ รวมถึงช่วยเหลือชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งและภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ 2: ขจัดความหิวโหย (Zero Hunger) เป้าหมายต่อมาคือ การยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริม เกษตรกรรมที่ยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture) เป้าหมายนี้ค่อนข้างบรรลุเป้าหมายเนื่องจากการขาดแคลนอาหารลดลงจากการเติบโต ของเศรษฐกิจและผลผลิตทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ SDGs มุ่งเป้าขจัดความหิวโหยและความอดอยากทุก รูปแบบภายในปี 2573 เพื่อให้มั่นใจว่าทุกคนได้รับการเข้าถึงอาหารที่มีโภชนาการเพียงพอ ยุติภาวะทุพโภชนาการ ทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ตลอดจนการตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคะแกระและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายใน ปี 2568

เป้าหมายที่ 3: การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good Health And Well-Being) สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย (Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages) การลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า 70 ต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคน ภายในปี 2573 การยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี การ ลดการตายทั้งจากการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อจากอุบัติเหตุทางถนน และจากสารเคมีอันตราย การ ปนเปื้อนและจากมลพิษต่าง ๆ รวมถึงการยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค และมาลาเรีย ปัญหาเรื่องยาเสพติด ปัญหาเรื่องอนามัยการเจริญพันธุ์และการวางแผนครอบครัว ปัญหาการเข้าถึงบริการสาธารณสุข เป็นต้น สำหรับเป้าหมายนี้ก็คืบหน้าเช่นเดียวกัน เห็นได้จากการลดการเสียชีวิตของเด็ก การต่อสู้กับเชื้อเอชไอวี มาลาเรียและโรคอื่นๆ ซึ่ง SDGs มุ่งเป้ายุติการระบาดของโรคเอดส์ วัณโรค มาลาเรียและโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี 2573 และต้องการบรรลุหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า อีกทั้งต้องการให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนอย่างปลอดภัย และมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 4: การศึกษาที่เท่าเทียม (Quality Education) การสร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาส ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all) อาทิ ภายในปี 2573 ให้เด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ จากการมุ่งมั่นในการพัฒนาของ SDGs ทำให้ปัจจุบันจำนวนของเด็กทั่วโลกที่ได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้นมาก ผู้ที่อ่าน ออกเขียนได้จำนวนมากขึ้น เด็กผู้หญิงได้ไปโรงเรียนมากกว่าเดิม และเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพราะการศึกษา เป็นหนึ่งในแรงขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 5: ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality) การบรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่มสตรีและเด็กหญิง (Achieve gender equality and empower all women and girls) เป้าหมายนี้ครอบคลุมเรื่องการยุติการเลือกปฏิบัติ การขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิง การยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและทำงานบ้านแบบ ไม่ได้รับค่าจ้าง การเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า มุ่งยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ อย่างไรก็ตามบางภูมิภาคยังคงมีความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงค่าจ้างและมีช่องว่างระหว่างชายและหญิงใน ตลาดแรงงาน รวมถึงเรื่องความรุนแรงทางเพศ การละเมิดทางเพศ และการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมาย และการ แบ่งแยกชนชั้นของประชาชนยังคงเป็นอุปสรรคใหญ่ในเรื่องนี้

เป้าหมายที่ 6 : การจัดการน้ำและสุขาภิบาลที่ยั่งยืน (Clean Water and Sanitation) สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน (Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all) เป้าหมายให้ทุกคน เข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยด้วยราคาที่ซื้อได้ เข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียง เป็นธรรม ยุติการขับถ่ายในที่โล่ง ยกระดับคุณภาพน้ำโดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย การใช้น้ำและ จัดหา น้ำที่ยั่งยืนภายในปี2573

เป้าหมายที่ 7 : มีพลังงานที่เข้าถึงได้ พลังงานสะอาด (Affordable and Clean Energy) สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน (Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all) เพิ่ม สัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก และเพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ของโลก ให้เพิ่มขึ้น 2 เท่าภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 8 : การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืนการจ้างงานที่มีคุณค่า (Decent Work and Economic Growth) ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน

การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และ การมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน (Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all) ภายในปี 2573 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อ หัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศ พัฒนาน้อยที่สุด บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้น สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงาน ที่สมควร ตัดความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ยุติการค้ามนุษย์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 9 : นวัตกรรมอุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน (Industry Innovation and Infrastructure) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และ ส่งเสริมนวัตกรรม (Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation) ภายในปี 2573 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ พัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม และยั่งยืน เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุก ประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

เป้าหมายที่ 10 : ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ (Reduced Inequalities) ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ (Reduce inequality within and among countries) ภายในปี 2573 คงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุด ให้อำนาจและ ส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและ การเมืองสำหรับทุกคนเลือกใช้นโยบายโดยเฉพาะนโยบายการ คลังค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายที่ 11 : ความยั่งยืนของเมืองและชุมชน (Sustainable Cities and Communities) ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable) สร้างหลักประกันว่า จะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับ ชุมชนแออัด ระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน ปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรโดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่นๆ การเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า

เป้าหมายที่ 12 : การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (Responsible Consumption and Production) สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Ensure sustainable consumption and production patterns) ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปีว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหาร

จาก กระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำภายในปี 2573 การจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิต การจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 : การรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Action) ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Take urgent action to combat climate change and its impacts) เสริมภูมิทัศน์ทางานและขีดความสามารถ ในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ บูรณาการมาตรการ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับชาติพัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องการลดปัญหา การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าหมายที่ 14 : ทรัพยากรใต้หามสมุทร (Life Below Water) อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมามสมุทรทะเลและทรัพยากรทางทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน(Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development) ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท ปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและ ชายฝั่ง แก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมามสมุทร

เป้าหมายที่ 15 : ระบบนิเวศทางบก (Life on Land) ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลาย สภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดิน และฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความ หลากหลายทางชีวภาพ(Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss) การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการ ทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน บริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ปกป้องการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม อนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ 16 : สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก (Peace and Justice Strong Institutions) ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้าง สถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ(Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels) ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ ลดลง ยุติการข่มเหง การหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มี ต่อเด็ก ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน ลดการทุจริตทุกรูปแบบ

เป้าหมายที่ 17 : การเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากล (Partnerships for the Goals) เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development) เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศโดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา

แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG

BCG หรือ Bio-Circular-Green Economy (เศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว) เป็นโมเดลเศรษฐกิจใหม่ในการขับเคลื่อนการเติบโตของเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมของ ประเทศที่นำหลักการและลำดับความสำคัญจากยุทธศาสตร์ชาติและวิสัยทัศน์ “Thailand 4.0” เป็นตัว ตั้ง ผสมผสานกับ “หลักคิดของเศรษฐกิจพอเพียง” (Sufficiency Economy Philosophy, SEP) และ “เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน” (Sustainable Development Goals, SDGs) พัฒนา 3 เศรษฐกิจ คือ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ไปพร้อมๆ กัน เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม (ดังแสดงในรูป ที่ 1) โดยการผนึกพลัง ภาครัฐ-เอกชน/ชุมชน/สังคม-มหาวิทยาลัย/สถาบันวิจัย-เครือข่ายต่างประเทศ ในลักษณะ “จตุรภาคี” (Quadruple Helix) เพื่อ “เปลี่ยนข้อได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) ที่ไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรม ให้เป็นความสามารถ ในการแข่งขัน (Competitive Advantage) ด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Science, Technology & Innovation, STI) เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต แข่งขันได้ในระดับโลก พร้อม ๆ กับการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

BCG Model มุ่งการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงคุณภาพ กระจายอย่างทั่วถึงและการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความสำคัญต่อประเทศสูงทั้งในมิติด้านสังคมเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเกี่ยวข้องกับ การจ้างงาน มากถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนการจ้างงานรวม มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจรวมกัน 3.4 ล้านล้านบาท คิด เป็นร้อยละ 21 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ซึ่งครอบคลุม 4 สาขา คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพ และการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ และการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งมีศักยภาพในการ เพิ่มมูลค่าเป็น 4.4 ล้านล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 24 ของ GDP ในอีก 5 ปีข้างหน้า โดยทั้ง 4 สาขา ยุทธศาสตร์ ดังกล่าวสามารถพัฒนาอย่างอิสระ แต่การเชื่อมโยงและพัฒนาไปพร้อมกันทั้ง People-Planet Profit จะ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีแนวทางในการดำเนินการที่สำคัญในแต่ละสาขา ดังนี้

1. การเกษตรและอาหาร ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา มูลค่า GDP ของสาขาเกษตรเติบโตในอัตราติดลบ การปรับโครงสร้างการผลิต สินค้าเกษตรทั้งระบบจะทำให้มีศักยภาพในการเพิ่ม GDP ของภาคเกษตรได้สูงขึ้น

เป็น 1.7 ล้านล้านบาท ด้วย การเพิ่มความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตร มีระบบสนับสนุนการตัดสินใจจากเทคโนโลยีการ วิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภค (Customer Behavior Analytics) ก่อให้เกิดการผลิตแม่นยำสอดคล้อง กับความต้องการของตลาด ลดของเหลือทิ้ง (Optimized Wasted Production) ตรวจสอบและติดตาม ผลผลิตได้แบบเรียลไทม์ ลดการบุกรุกผืนป่า (Forest Management) เนื่องจากมีการบริหารจัดการพื้นที่ เพาะปลูกตามความเหมาะสมของพื้นที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีระบบการผลิตและ เครื่องจักรกลที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความยั่งยืน การยกระดับสินค้าเกษตรสู่สินค้าปลอดภัย การสร้างความ หลากหลายของผลิตภัณฑ์ (Product Diversification) การสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์ (Product Differentiation) การมีระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรให้ที่ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ในส่วนของผลิตภัณฑ์อาหารมีศักยภาพในการเพิ่มมูลค่า GDP จาก 0.6 ล้านล้านบาท เป็น 0.9 ล้านล้านบาท ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากพื้นฐานความพร้อมของผู้ประกอบการไทยในการยกระดับคุณภาพ สร้างมาตรฐานและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์การสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่โดยเฉพาะในกลุ่มอาหารเพื่อสุขภาพ อาหารสำหรับแต่ละช่วงวัย หรือการพัฒนาเป็นสารประกอบมูลค่าสูง (Functional Ingredient) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ตลาดเติบโตอย่างมาก

2. สุขภาพและการแพทย์ ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและการแพทย์โดยเฉพาะใน กลุ่มผลิตภัณฑ์ยาและเวชภัณฑ์มีมูลค่าประมาณ 40,000 ล้านบาทเท่านั้นเนื่องจากการขาดการพัฒนา อุตสาหกรรมรวมถึงการสร้างบุคลากรด้านนี้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ความเข้มแข็งของบุคลากรวิจัยทางด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการแพทย์ของประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ในต้นน้ำของห่วงโซ่อุตสาหกรรมทางการแพทย์ ประเทศไทยจึงขาดศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ยาและเวชภัณฑ์ ที่มีคุณภาพและมาตรฐานสากล ประเทศไทยจึงต้องเร่งรัดการพัฒนาขีดความสามารถด้านการสร้างนวัตกรรม ยา วัคซีน ยาชีววัตถุ อุปกรณ์ทางการแพทย์รวมถึงการวิจัยทางคลินิกและการบริหารจัดการข้อมูลวิทยาศาสตร์ การแพทย์รองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ เพื่อลดการนำเข้า ให้มีความสำคัญกับนโยบายป้องกันการเกิดปัญหา สุขภาพด้านการแพทย์ (Preventive Medicine) มากกว่านโยบายด้านการรักษา การขยายบริการด้านสุขภาพไปสู่ การให้บริการทางการแพทย์เฉพาะบุคคล (Precision Medicine) ด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลพันธุกรรม รวมถึงการสร้างแพลตฟอร์มการวิจัยทางคลินิกของประเทศประกอบการสอดประสานการทำงานกับฝ่าย กำกับดูแลของรัฐ (Regulatory Body) ด้วยแนวทางดังกล่าว รัฐจะสามารถเพิ่มมูลค่า GDP ในหมวดนี้เป็น 90,000 ล้านบาท

3. พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ มูลค่า GDP ของสาขาพลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ มีมูลค่ารวมกันประมาณ 9.5 หมื่นล้านบาท ใน กลุ่มนี้จัดเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการเติบโตสูงจากนโยบายภาครัฐ ที่ต้องการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงาน ทดแทนเพิ่มเป็นร้อยละ 30 ในปีพ.ศ. 2579 ในส่วนของพลังงาน มีศักยภาพในการ

สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการ พัฒนานวัตกรรมการผลิตพลังงานที่มีประสิทธิภาพสูงสามารถรองรับของเสียที่หลากหลายทั้งชนิดและ คุณสมบัติเช่น ขยะจากอุตสาหกรรม ครั้วเรือน รวมถึงของเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียเหล่านี้เป็น ทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในรูปของแหล่งพลังงานหมุนเวียนหรือพลังงานทดแทน (Renewable Energy) ได้แก่ การผลิตเชื้อเพลิงจากขยะ (Refuse Derived Fuel, RDF) ก๊าซชีวภาพ ที่นำไปสู่การสร้าง Site Reference ของโรงไฟฟ้าชุมชน (Community-based Biomass Power Plant) ที่มี แหล่งพลังงานทดแทนใน พื้นที่ (Distributed Energy Resources, DERs) เช่น พลังงานจาก แสงอาทิตย์ ชีวมวล (รวมขยะ) และก๊าซ ชีวภาพ ที่เพียงพอ โรงไฟฟ้าชุมชนสามารถสร้างรายได้จากการขายไฟฟ้าผ่านการเชื่อมต่อระบบด้วย Smart Microgrid และใช้เทคโนโลยี Blockchain เป็นแพลตฟอร์มในการบริหารจัดการ ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการพัฒนา เทคโนโลยีและระบบการจัดเก็บพลังงาน (Energy Storage System) เนื่องจากมีความสำคัญต่อเสถียรภาพ ของระบบไฟฟ้าที่ผลิตจากพลังงานทดแทน

2.4 การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์(Creative Economy) การท่องเที่ยวเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประเทศด้วยมูลค่า GDP ประมาณ 1 ล้านล้านบาท และมี ศักยภาพในสร้างมูลค่าเพิ่มเติมด้วยการกระจายแหล่งท่องเที่ยวสู่เมืองรอง โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการ 6 คมนาคม ระบบดิจิทัล สินค้าและบริการซึ่งดำเนินการด้วยชุมชนท้องถิ่น เน้นตลาดคุณภาพ สร้างมาตรฐาน ความสะอาด สะอาดปลอดภัย ร่วมกับการชูอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมา ใช้บริหารจัดการและดูแลระบบนิเวศอย่างเป็นระบบ รวมถึงการพัฒนาสู่แบบแผนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนด้วย การจัดทำระบบมาตรฐานการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การจัดทำ National Guideline ด้านขีดความสามารถในการ รองรับของแหล่งท่องเที่ยว จัดทำระบบบัญชีต้นทุนทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมถึงการปรับปรุงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งเสื่อมโทรมทางธรรมชาติเป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการเพื่อลดผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ที่มีต่อการดำเนินธุรกิจ

การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์อยู่บนพื้นฐานของการสร้าง การใช้องค์ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ เชื่อมโยงกับทุนทางปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อรังสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการรูปแบบใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย การพัฒนาใน 3 สาขายุทธศาสตร์ข้างต้น สามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวผ่านระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้ อาทิ การให้ประสบการณ์กับนักท่องเที่ยวผ่านการท่องเที่ยวเชิงอาหารไทย การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่เชื่อมโยงกับการแพทย์แผนไทย การท่องเที่ยวเชิงศิลปและวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาเพื่อส่งออกสินค้าและบริการเหล่านี้ ผ่านของขวัญ ของฝากที่สร้างสรรค์อย่างมีอัตลักษณ์ การจัดการด้านระบบและมาตรฐานที่กำกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องทั่วโลก เช่นเดียวกับการมีสมพันธ์ทางด้านกีฬา การจัดมหกรรมระดับโลก เป็นต้น ส่งเสริมและร่วมมือกับภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม

ร้านอาหาร และธุรกิจบริการ ในการสร้างนวัตกรรมดิจิทัลรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่จะส่งผลกระทบโดยตรงกับการท่องเที่ยวในอีก 5-10 ปีข้างหน้า ผลของการดำเนินการดังกล่าวมีศักยภาพในการเพิ่ม GDP เป็น 1.4 ล้านล้านบาท”(กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.2562)

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ได้จัดทำยุทธศาสตร์ การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2569 โดยได้ระบุถึงสภาพปัญหาในการพัฒนาเศรษฐกิจในอดีตว่าประเทศไทยยังใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างหลากหลาย ซึ่งควรเป็นจุดแข็งของประเทศอย่างไม่มีประสิทธิภาพ มีลักษณะแบบ “ทำมากแต่ได้น้อย” ซึ่งสุดท้ายแล้วการพัฒนาเศรษฐกิจในรูปแบบนี้ก็ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาสุขภาพ ฯลฯ ยิ่งไปกว่านั้น ประเทศไทยยังไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้ทรัพยากรอย่างเต็มที่ ซึ่งก็นำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำในภาคส่วนต่าง ๆ และปัญหาการพึ่งพาภาคเศรษฐกิจระหว่างประเทศในระดับสูง ส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap)

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้จุดแข็งของประเทศด้านทรัพยากร โดยเฉพาะความหลากหลายทางชีวภาพและทางวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจให้เป็นแบบ “ทำน้อยแต่ได้มาก” สร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดตลอดห่วงโซ่ การผลิตสินค้าและบริการ ด้วยการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม กระทรวง อว. จึงได้เสนอ BCG Model ซึ่งเป็นการพัฒนา 3 เศรษฐกิจไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 4 สาขายุทธศาสตร์ คือ สาขาเกษตรและอาหาร สาขาสุภาพและการแพทย์ สาขาล้งงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ และสาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นอกจากนี้ รัฐบาลได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการผลักดัน BCG Model ด้วยการออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 325/2563 ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2563 แต่งตั้งคณะกรรมการทั้งหมด 2 คณะ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีหน้าที่กำหนดแนวทางและยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนตามนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG และคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG Model มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อว. เป็นประธาน มีหน้าที่จัดทำแผนงานการขับเคลื่อนตามนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG และกำหนดกลไกการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนากำลังคน การพัฒนาระบบนิเวศ การปรับแก้หรือพัฒนากฎหมายและมาตรการให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG

แนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษา

แนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใหม่ที่ต้องการจะเกี่ยวของใน 4 เรื่องหลัก ประกอบด้วย

1. Re-Orientation การกำหนดทิศทางของระบบอุดมศึกษาใหม่ ปรับทิศทาง บทบาท ความรับผิดชอบ สถานะ กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความชอบธรรมในการดำรงอยู่ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อรองรับบริบทของโลกและของ ประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป

2. Re-Profiling การปรับยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา การประเมินตนเอง กระบวนการพัฒนาตนเองตามยุทธศาสตร์เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำเอาจุดเด่นและศักยภาพความเข้มแข็งใน 4 พันธกิจหลักมาใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ ทั้งในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตได้อย่างยั่งยืน

3. Re-Structure การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตกำลังคน การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม โครงสร้างบุคลากรและ การบริหารงานบุคคล โครงสร้างต้นทุน รายได้ ค่าใช้จ่ายในระบบอุดมศึกษา โครงสร้างการทำงานร่วมกันของ ภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน กับสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็นService Provider ใหม่ประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น ตอบสนองภาคผู้ผลิตในฐานะผู้ใช้ผลผลิตที่เกิดจากสถาบันอุดมศึกษา เพื่อบูรณาการให้เกิดการ เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานอย่างมีเอกภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่มีคุณภาพทั้งในเชิง นโยบายและคุณภาพอุดมศึกษา

4. Re-Organization การจัดองค์กรเพื่อการบริหารระบบอุดมศึกษาใหม่ โดยเฉพาะองค์กร ภาครัฐที่มีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล กำหนดนโยบาย มาตรฐาน การจัดสรรทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลอุดมศึกษา การสร้างความอิสระในการบริหารจัดการภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การขับเคลื่อนศักยภาพอุดมศึกษาใหม่เป็นกลไกส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มขีดความสามารถและ ศักยภาพบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

การนำแนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษาทั้ง 4 เรื่องสู่การปฏิบัติ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา แต่ละแห่งได้ใช้ ความสามารถและศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิรูป ระบบอุดมศึกษา จะใช้วิธีการกำหนดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มเชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. การวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research)
2. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology Development and Innovation)
3. การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community Engagement)
4. การผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพสาขาต่างๆ (Development of Professionals and Specialists)

เรียกว่า การกำหนดกลุ่มอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Focus) ซึ่งเป็นเครื่องมือเชิงระบบ ของรัฐ ในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่ต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ภายใต้จุดเด่นและศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา ด้วยการสนับสนุนทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์เป็นการขับเคลื่อนเชิงระบบ เพื่อ สนับสนุนการปฏิรูปสถาบันอุดมศึกษาให้ขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางที่ต้องการ

แผนภาพที่ 1 แสดงองค์ประกอบการขับเคลื่อนเชิงระบบ (System Drivers) กระบวนการขั้นตอนการดำเนินงาน (Strategic Enablers) เพื่อเข้าสู่จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Profile)

แผนภาพที่ 1 แนวคิดการดำเนินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์

(อ้างอิง จากแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580)

โดยมีแนวทางการขับเคลื่อน 3 เรื่องหลัก คือ

1. การขับเคลื่อนเชิงระบบ (System Drivers) เพื่อสนับสนุนทิศทางการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา อย่างเป็นระบบ มีปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญ ซึ่งประกอบด้วย
 - 1) ระบบธรรมาภิบาล (Governance and Accountability)
 - 2) กรอบการจัดการคุณภาพ (Quality Management Framework)
 - 3) ระบบสนับสนุนด้านการเงินให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา (Funding System)
 - 4) การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา (Workforce Engagement)
 - 5) รูปแบบการทำงานแบบร่วมมือกัน (Collaboration Facilitation Platform)
2. การกำหนดกลุ่มอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Focus) โดยพิจารณาผลการดำเนินงาน (Performance) และศักยภาพ (Potential) ของสถาบันที่เป็นอยู่หรือมีอยู่แล้ว มีลักษณะบ่งบอกถึงกลุ่ม สถาบัน (Differentiator) และรวมถึงระดับกลุ่มสาขาวิชา โดยให้คณะกรรมการสวทช.และคณะกรรมการ ของสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาประเมินเพื่อทราบว่าเป็นกลุ่มใด
3. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามจุดเน้น (Re-positioning Plan) ที่เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษาโดยกระบวนการ สร้าง เพิ่ม ลด ตัดออก ไปสู่การปิด การปฏิรูปเปลี่ยนแปลง หรือการสร้าง โดยทำเป็นข้อตกลงการดำเนินงาน (Performance Agreement) ด้วยการสนับสนุนของหน่วยงานต้นสังกัด (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม .2562)

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษาขั้นสูง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ ในสาขาวิชาการต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การพัฒนาทั้งทางวิชาการ และวิชาชีพ การสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้เพื่อการพัฒนากำลังคน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะคนที่ได้รับการพัฒนาแล้ว หรือผู้ที่ได้รับรับการศึกษาดี จะเป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ การลงทุน ทางด้านการศึกษามีผลโดยตรงต่อการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ ในโลกปัจจุบันที่มีการแข่งขันระหว่างประเทศ สูง ความได้เปรียบในการแข่งขัน ไม่ได้อยู่ที่ทุนทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงานที่ไม่มีความรู้อีกต่อไป แต่จะอยู่ที่ความรู้ ซึ่งเกิดจาก สติปัญญาและความสามารถของตน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้และการศึกษา (วัชร ตระกูลงาม, 2542: 262)

ดังนั้นการวางรากฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับสังคมที่พึงประสงค์ในอนาคต เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ทำให้สถาบันอุดมศึกษาในหลายประเทศต้องหันมาทบทวนภารกิจของตน 9 ในการจัดการศึกษา ที่สามารถให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางลึกซึ้ง และสอดคล้องกับความต้องการ ของชีวิตมิใช่เป็นเพียงการศึกษาเพื่อปริญญา

บัตรหรือประกาศนียบัตรเท่านั้น สำหรับมหาวิทยาลัย ในประเทศไทยนั้นได้มีการวางแผนการจัดการศึกษาภายใต้กรอบภารกิจ 4 ด้าน ที่องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) กำหนดไว้ ดังนี้ ภารกิจที่ 1 ด้านการเรียนการสอน เป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่จะให้ความรู้ ทั้งในหลักการและทักษะในการพัฒนาวิชาชีพของผู้เรียน อันจะนำไปสู่บัณฑิตที่มีคุณภาพ คิดเป็น ทำเป็น มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ รวมทั้งสามารถประกอบอาชีพ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ภารกิจที่ 2 ด้านการวิจัย เป็นกระบวนการหนึ่งในการสร้างความรู้ การหาแนวทางในการแก้ปัญหา อันจะส่งผลให้เกิดการวิวัฒนาการของวิทยาการตลอดเวลา เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ให้หลากหลาย ทันสมัย สามารถนำไปพัฒนาสังคมและประเทศได้ ภารกิจที่ 3 ด้านการบริการชุมชน สถาบันอุดมศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชน ด้วยบทบาทหลักด้านการศึกษาประกอบกับความพร้อมด้านทรัพยากร ทำให้สถาบันมีสถานะ ที่ดีกว่าชุมชน จึงควรส่งเสริมชุมชนด้วยการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตกับคนในชุมชน เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิต และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้าง ความแข็งแกร่งให้สถาบันพื้นฐานทางสังคมของชุมชนให้ยั่งยืน ภารกิจที่ 4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นภารกิจที่สถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญในฐานะที่สถาบันการศึกษา นำความรู้และวิทยาการใหม่จากนานาอารยประเทศ มาถ่ายทอดให้คนในสังคม สถาบันจึงควรที่จะทำนุบำรุงรากฐานอารยธรรมดั้งเดิมที่ดีไว้ โดยการให้การสนับสนุน ช่วยเหลือหรือจรรโลงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและกิจกรรม ที่มุ่งปลูกฝังจริยธรรมอันดีงาม

ภารกิจหลักทั้ง 4 ด้านนี้มีเป้าหมายที่จะพัฒนาสังคมและสร้างคนที่มีคุณภาพ ซึ่งจะนำพาประเทศไทยไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน มีผู้ให้ข้อคิดเห็นมหาวิทยาลัยของไทย ที่ไม่ประสบความสำเร็จนั้น เป็นผลมาจากที่ไม่สามารถนำภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน มาหลอมรวม สู่จุดมุ่งหมายเดียวกันอย่างเห็นได้ชัดเจน มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มักบริหารงานโดยการแบ่งงานและ ความรับผิดชอบระหว่างภารกิจทั้ง 4 ด้าน ส่งผลให้ขาดการวางแผนร่วมกัน ในด้านการสอน พบว่า การจัดกระบวนการในการสร้างความรู้ นั้น เป็นเพียงการนำความรู้จากนานาประเทศเข้ามาแทนที่ ความรู้ที่เป็นรากฐานเดิมของสังคมไทย ซึ่งควรเป็นการเลือกเพื่อนำมาต่อยอดความรู้เดิม ในขณะเดียวกันการสอนควรเป็นการสอนในลักษณะเชิงวิจัย คือ มีคำถามแล้วช่วยกันค้นหาคำตอบ อันจะนำไปสู่การสร้างความรู้สถาบันอุดมศึกษาควรทำความรู้จักสังคมตนเองทุกระดับ แล้วนำปัญหาของสังคมนั้นไปเป็นหัวข้อการวิจัย และนำผลของการวิจัยไปสู่การเรียนการสอน เพื่อสร้างคนที่มี คุณภาพบนรากฐานของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้สังคมยังคาดหวังว่า สถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาท ในการสร้างและถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและของโลก การเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ด้านการศึกษาเกี่ยวกับภูมิภาคเอเชีย รวมทั้งการพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง เพื่อผลิตอาจารย์และ การวิจัย ตลอดจนร่วมมือกับสถานประกอบการ ในการผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับต่าง ๆ การนำความรู้สู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาในแง่มุมต่างๆ เช่น การพัฒนาชนบท การพัฒนาเมือง การเชื่อมโยงการพัฒนาระบบ (สีปนนท เกตุทัต, 2537: 3)

กล่าวได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาในยุคแห่งการปฏิรูปนั้น ยังคงมีบทบาทและภารกิจหลัก ในด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการชุมชนและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แต่ควรปรับเปลี่ยนกระบวนการการบริหารจัดการใหม่ ให้ทั้ง 4 ด้าน มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน จึงจะสร้างคนที่มีคุณภาพให้กับสังคมได้ แม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะให้ความสำคัญกับการเรียน การสอนเป็นหลัก แต่สถาบันก็ควรศึกษาและเข้าใจสภาพความเป็นอยู่และความต้องการของสังคม หรือชุมชน โดยการไปคลุกคลีกับชุมชน เพื่อศึกษาความเป็นอยู่ และศิลปวัฒนธรรมของชุมชน ในขณะเดียวกันควรขยายบทบาทไปสู่การวิจัยถึงวิถีชีวิต ชุมชน การถ่ายทอดความรู้ในชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน เพื่อนำมาผสมผสานกับวิทยาการใหม่ หรือนำวิทยาการใหม่มาต่อยอดรากฐานความรู้เดิม อันจะนำไปสู่การวางหลักสูตรที่เหมาะสมในการผลิตบุคคลตามความต้องการของสังคมต่อไป (ฐิติ หมอรักษา, 2556)

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

แบบฟอร์มคำของบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 1 : รายละเอียดผู้จัดทำโครงการ

1.1 หน่วยงาน (ระดับกระทรวง) :

.....

1.2 หน่วยงาน (ระดับกรม) :

.....

1.3 ชื่อ - นามสกุล ผู้จัดทำโครงการ :

.....

1.4 ตำแหน่ง : (กอง/กลุ่ม/ฝ่าย) :

.....

1.5 โทรศัพท์ (มือถือ) : e-mail :

.....

ส่วนที่ 2 : รายละเอียดโครงการ

2.1 ชื่อโครงการ (ระดับรายการ) :

.....

.....

2.2 งบประมาณ : บาท (หน่วยบาท)

*ระบุจำนวนเต็มหลักร้อยเท่านั้น ไม่ต้องระบุหลักสิบ หลักหน่วย และหน่วยสตางค์ เช่น 1,245,600 บาท

2.3 เงินนอกงบประมาณ (ถ้ามี) : บาท (หน่วยบาท)

*ระบุจำนวนเต็มหลักร้อยเท่านั้น ไม่ต้องระบุหลักสิบ หลักหน่วย และหน่วยสตางค์ เช่น 1,245,600 บาท

2.4 หอมดวงบรายจ่าย : (ใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เลือก)

☐ งบดำเนินงาน ☐ งบลงทุน ☐ งบเงินอุดหนุน ☐ งบรายจ่ายอื่น

2.5 ลักษณะโครงการ : (ใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เลือก)

☐ โครงการใหม่ (สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีงบประมาณที่ได้รับงบประมาณ)

☐ โครงการผูกพันเดิม (ตั้งแต่ปีงบประมาณ (ระบุ)..... ถึง ปีงบประมาณ (ระบุ).....)

☐ โครงการผูกพันใหม่ (เริ่มผูกพันตั้งแต่ปีงบประมาณ 2567 เป็นต้นไป ถึง ปีงบประมาณ (ระบุ).....)

- ☐ โครงการตามมติ ครม. วันที่..... (แนบ
มติ)
- ☐ โครงการตามข้อสั่งการนายกรัฐมนตรี วันที่..... (แนบข้อสั่ง
การ)
- ☐ โครงการภายใต้แผนเขตพัฒนาการท่องเที่ยว
.....

2.6 แนวทางการดำเนินงานและกลุ่มโครงการ : (เลือก 1 แนวทางการดำเนินงาน 1 กลุ่มโครงการ และ 1 กิจกรรมภายใต้แนวทางเท่านั้น โดยใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าแนวทางการดำเนินงาน กลุ่มโครงการและ กิจกรรมที่เลือก)

เป้าหมายแผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว : ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน			
ตัวชี้วัดของแผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว : ตัวชี้วัดที่ 1 : รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เป็นจำนวน 2.4 ล้านล้าน ตัวชี้วัดที่ 2 : อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (TTDI) อยู่ในอันดับ 1 ใน 30			
เลือก (✓)	แนวทางการดำเนินงาน	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
☐	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ บนฐานทุนวัฒนธรรม	รายได้จากการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 12
กลุ่มโครงการภายใต้แนวทางที่ 1		☐ 1. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ☐ 2. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน	
กิจกรรมภายใต้แนวทางที่ 1		☐ ดันน้ำ (พัฒนาสินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยว หรือโครงสร้างพื้นฐานด้าน การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานทุนวัฒนธรรม) ☐ กลางน้ำ (สร้างมูลค่าเพิ่มหรือยกระดับมาตรฐานของสินค้า บริการ แหล่ง ท่องเที่ยวหรือบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานทุนวัฒนธรรม) ☐ ปลายน้ำ (ส่งเสริมการตลาด ประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรม ด้านการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานทุนวัฒนธรรม)	
☐	แนวทางที่ 2 พัฒนาการ ท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ มุ่งสู่ความยั่งยืน	อันดับการพัฒนาการเดินทาง และการท่องเที่ยว (TTDI) ด้าน ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	อันดับการพัฒนาการเดินทางและการ ท่องเที่ยว (TTDI) ด้านความยั่งยืนของ สิ่งแวดล้อม อยู่ในอันดับ 1 ใน 81

เลือก (v)	แนวทางการดำเนินงาน	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
	กลุ่มโครงการภายใต้แนวทางที่ 2	☐ 3. โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวยั่งยืน ☐ 4. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อความยั่งยืน	
	กิจกรรมภายใต้แนวทางที่ 2	☐ ต้นน้ำ (พัฒนาสินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยว หรือโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน) ☐ กลางน้ำ (สร้างมูลค่าเพิ่มหรือยกระดับมาตรฐานของสินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวหรือบุคลากรด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน) ☐ ปลายน้ำ (ส่งเสริมการตลาด ประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน)	
☐	แนวทางที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวคุณภาพสูง	รายได้จากการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพสูงเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพสูงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
	กลุ่มโครงการภายใต้แนวทางที่ 3	☐ 5. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ☐ 6. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ☐ 7. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ ☐ 8. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค	
	กิจกรรมภายใต้แนวทางที่ 3	☐ ต้นน้ำ (พัฒนาสินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยว หรือโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง) ☐ กลางน้ำ (สร้างมูลค่าเพิ่มหรือยกระดับมาตรฐานของสินค้า บริการแหล่งท่องเที่ยว หรือบุคลากร ของการท่องเที่ยวในรูปแบบที่มีศักยภาพสูง) ☐ ปลายน้ำ (ส่งเสริมการตลาด ประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง)	

2.7 พื้นที่เป้าหมาย :

เลือก (v)	พื้นที่	รายละเอียด (กรอกข้อมูลโดยละเอียด)
☐	ในประเทศ	เขตพัฒนาการท่องเที่ยว/พื้นที่พิเศษของ อพท. จังหวัด..... พื้นที่ดำเนินการ.....
☐	ต่างประเทศ	ประเทศ..... พื้นที่ดำเนินการ.....

2.8 หลักการและเหตุผล :

.....

.....

.....

2.9 วัตถุประสงค์ :

1).....

.....

2).....

.....

2.10 เป้าหมาย :

1).....

.....

2).....

.....

2.11 กลุ่มเป้าหมายที่มุ่งเน้น /ผู้ได้รับประโยชน์ : (ใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เลือก)

- ☐ ชุมชน/ท้องถิ่น
- ☐ นักท่องเที่ยวชาวไทย
- ☐ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
- ☐ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- ☐ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

2.12 ตัวชี้วัดความสำเร็จ(KPIs) :

เชิงปริมาณ

1)

2).....

เชิงคุณภาพ

1)

2).....

2.13 ผลผลิต (Output) :

- 1)
- 2).....

2.14 ผลลัพธ์ (Outcome) :

- 1)
- 2).....

2.15 ผลกระทบ/ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Impact) :

1) ด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

.....

2) ด้านสังคม

.....

.....

.....

3) ด้านสิ่งแวดล้อม

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 : รายละเอียดกิจกรรมภายใต้โครงการ

3.1 กิจกรรมย่อย :

- กิจกรรมที่ 1

.....

รายละเอียดกิจกรรมย่อย:

.....

.....

กลุ่มเป้าหมาย :

.....

พื้นที่ดำเนินการ :

.....

- กิจกรรมที่ 2

.....

รายละเอียดกิจกรรมย่อย:

.....

.....

กลุ่มเป้าหมาย :

.....

พื้นที่ดำเนินการ :

.....

3.2 แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณ :

(หน่วย : บาท)

แผนการปฏิบัติงาน (กิจกรรม)	แผนการใช้จ่ายงบประมาณรายไตรมาส				รวม
	ไตรมาสที่ 1/2567	ไตรมาสที่ 2/2567	ไตรมาสที่ 3/2567	ไตรมาสที่ 4/2567	
1.					
2.					
....					
รวมงบประมาณทั้งสิ้น					

3.3 รายละเอียดกิจกรรมย่อยและงบประมาณ : (ตัวคูณแต่ละกิจกรรมตามเกณฑ์)

(หน่วย : บาท)

งบรายจ่าย /กิจกรรม	งบประมาณ	เงินนอก งบประมาณ	รายละเอียดตัวคูณ
งบดำเนินงาน :			
1.			
2.			
งบลงทุน :			
- ครุภัณฑ์			
1.			
2.			
- ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง			
1.			
2.			
งบเงินอุดหนุน :			
1.			
2.			
งบรายจ่ายอื่น :			
1.			
2.			
รวมงบประมาณทั้งสิ้น			

ส่วนที่ 4 : การติดตามและประเมินผลโครงการ

4.1 วิธีการในการเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัดที่กำหนดข้างต้น (ข้อ 2.12 ผลผลิต ผลลัพธ์ และดัชนีตัวชี้วัด ผลสัมฤทธิ์)

(โปรดระบุ คำนิยามตัวชี้วัด/ วิธีการคำนวณตัวชี้วัด/ ที่มาในการจัดเก็บข้อมูล (ถ้ามี) :

.....

.....

4.2 เครื่องมือในการเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัด :

.....

.....